

REGELŐ.

Pesten vasárnap július 24^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ÉLET-TÖRTÉNET.

Első Maria

magyar királyné. (Végzet.)

Ennek következtetésében Károly akadálytalan jutha Budáig. Aranyos kocsiban, királyi pompával, jövének elejébe a' királynék, 's Erzsébet Károlyt így idézle: „Isten áldása legyen a' nemes lelkű védelmezőn!” — Károly ismétlé előbbi ígérte, 's egyesülve kocsiztak Budára, a' királynék a' kir. palotába. Károly, hogy szerénységet mutasson, a' palotába nem ment; de övéi által nem sokára magyar ország kormányzójává (gubernator) neveztetvén-ki, a' kir. várba ment lakni, és általvé a' kormányt. Azon szin alatt, hogy egyességet szerzend, többnyire párthivei közül álló gyülekezetet tartott itt, melly hosszas zaj és lármá között az asszonyi uralkodók helyett Károlyt ohajtá királynak. Csak egyetlen ősz ember volt bátor a' gyülekezetnek szemére vetni hivatalságokat 's hálátlanságukat, és előterjeszteni a' jósolt polgári háborúnak szörnyetegét. E' nemes keblűnek neve az idő viharaiban elveszett ugyan; de érdemes a' szépet, hogy éljen a' népek emlékezetében. — A' beszéd azonban sikeretlen hangzék-el, 's a' pártosok azonnal egy követség által kívánták Mariától, hogy Károlynak javára mondjon-le a' koronáról. Maria erre készségét mutatá, 's ígéré, hogy az országot elhagyja és férjéhez utazand. Erzsébet átkozásokra fakadott, 's ekkor győzött kedvélye legelsőbbben is képmutatása fölött. De csak hamar öszveszedé magát, 's képes volt nem sokára Károlylyal történt találkozása alkalmával ezt szíves barátságos viselettel elámitani, illy kegyes szókkal idézelvén őt: „Fiam! a' büszke magyar országot nem zablázhatsz asszonyi uraság; vedd által a' kormányt, téged illet a' korona.“

Károly már most koronáztatását rendelé tartatni Székes Fejérváratt sz. István templomában, hol a' magyar királyok sirjai voltak, hol 1-ső Lajos tetemei nyugvának, kinek leányát ő annyira megalázta.

De mennyire különbözék ezen innepiség a' hasonló többiektől. A' nép őt nem környezé innepies békeruhában; panczélos katonák vevék körül a' betolongott idegen uralkodót; az e' pompára megjelenni kényszerített királynék Lajos sirjánál térdre hullva boszút és az elnyomatott ártatlanság védelmét esdeklették. E' látmány annyira elfogá az elérzékenyült sokaságot, hogy midőn az esztergomi érsek ősi szokás szerint kérdezné a' népet: „akarjátok-e Károlyt királynak?” a' felelet nem nyilatkozott örvendő tiszta felkiáltásban, hanem zavaros tisztátlan hangú morgás következék. A' fenyegető előjelek is egyre halmozódtak. Midőn a' király elhagyá a' templomot, sz. István 400 éves zászlója ketté tört, 's a' betolakodott idegen fejdelemnek megtagadá a' szolgálatot. Rémitő szélvész, millyenre századok óta nem emlékeztek, támada, 's házakat és tornyokat döntött-le. Egy sereg holló telepedék-le a' királyi palotára, 's három napig küzdének egymással, vad kéjjel szaggatván-szét egymást.

Károly kormánya nem sokáig tartá. Erzsébet és Gara elhatározák, hogy őt megölessék. Mariával e' szándékot nem közölték, mert méltán félték, hogy a' királyilag gondolkodó urné, ezen ajánlást megvetendi, ha reménye nem lett volna is szeretett férjének vitézsége által kellemesebben megszabadíttatni. — Azonban az elhatározásnál sokkal nehezebb volt eszközt találni az említett veszélyes vállalathoz. Ravasz Olaszok őrzék a' királynékat; Károlynak horvát parthivei sok fegyveressel még a' városban tanyáztak, 's a' nem számos ugyan de válogatott olasz zsoldosok *Alberigo* vezérsége alatt a' vár kapui előtt táboroztak.

Azonban Erzsébet és Gara ama zürzavarban bizakodtak, mellynek Károly megöletésekor támadnia kell, valamint Garának megfontolt vitézségében és zsoldosainak hűségében. — Találkozáék egy férjfiú is, ki kész volt Károlyt, minden őt környező őrsége ellenére is, megtámadni. Ez *Forgács Balázs* volt.

A' Forgácsiak nemzetsége ősrégiségből sarjadt; most is fénylő levén honunkban, erőteljes férjfiakkal 's virágzó asszonyokkal diszlik, és sok tekintetben van égybekapcsolva honunk dicsőségével és szenvedéseivel. Az évkönyvek 1241-ben neveznek egyet azon boldogtalan ütközet történetében, mellyet IV-dik Béla a' Tatárok ellen elvesztett volt. *Forgács András* és öcsese kíséré a' futó királyt; 's midőn a' király alul lova kidült, András neki adá a' magáét, 's feltartoztatá az utánok iramlott Tatárokat. Öcsese dicső halállal esék-el, míg a' király megszabadult. András csudaképpen menekvék-meg, 's a' hálaadatos Béla Ghymes uradalmát ajándékozá neki. E' nemzetségből erede *Kozmali Forgács Balázs* (Miklós fja) gyakor-

lott vitéz, daczos elméjű, rendithetlen bátorságú, a' királyné pohárnoka, és így az ország báróinak egyike.

Az említett fontos szomorú tette febr. 9-ke (1386) volt határozva. A' nádor azon ürügy alatt, mintha leányának férjhez adása végett haza készülné menni, hiveitől és zsoldosaitól kísérvé a' kir. palotába ment, hogy a' királynéktól búcsút vegyen. Erzsébet ez alatt Károlyt magához hivatá okul adván, hogy Zsigmondtul valamely levelet kapott, melyet csak a' király jelenlétében akarna felnyitni és elolvasni. Károly kelepczébe csalatta magát; megjelent Alberigo és több Olasznak kíséretében. Az Olaszok megúnván a' magyar tanácskozást, páronként, szokásuk szerint, járkáltak a' városban. Erzsébet halasztá a' tanácskozást nap nyugta idejéig. Ekkor Gara intett Forgácsnak, 's ez (valamint ezt ugyan Maria királynénak Budán 1386. Estomihi vasárnap előtti 4-dik napon költ adomány-levele bizonyítja, melyben számos jószággal jutalmazza Forgácsnak e' tettét) ruhája alá rejtett bottal (hihetőbben buzogánynyal; de az említett latin oklevél „baculorum ictibus“ szóval említi) annyi halálos csapást ejte a' király fején, hogy ez csak nagy nehezen juthata szobájába. Maria elájult; Forgács keresztül veré magát számos sebekkel a' berohanó Olaszokon a' nádor seregéig; az Olaszok elveszték lélekébrenségöket 's futának. Alberigo csak akkorra hozhatá elő fegyvereseit, midőn már Garának harczra kész serege elfoglalá a' várat és várost, 's így Horváthi bánnal kénytelen volt szabadulást keresve távozni honja felé. Károly Visegrádra vitették tömlöczbe, hol uralkodásának 39 napja után, és fogságának 17-dik napján, életének 40-dik évében meghalt; sebeinek vagy más erőszakos szerek következtében-e, bizonytalan. Teste a' sz. endrei kolostorban több esztendeig eltemetetlenül fekvék, mivel egyházi átok alatt mult-ki.

Erzsébet és Gara már most azt vélték, hogy egyedül személyes jelenlétök által is lecsillapíthatják a' horvát országi és tengeremléki pártosokat. Ez okból a' nélkül, hogy a' fegyveres sereggel közeledő Zsigmondot megvárnák, horvát ország felé utaztak. Szerémben Diakovár táján azonban Horváthi bánnak lesben állott igen számos emberei által megtámadtattak. A' királynék kísérői részint megölettek, részint elfutottak. Forgács Balázs a' harczolók közepén vívott; de egy lándsa-döfés által kiütteték a' nyeregből, 's lova alól kivonatván a' királynék szemláltára lefejezteték. Gara nádor halálát közeledni látván leszálla lováról, és a' királynék kocsiját védelmezé oly bajnoki erővel, hogy hozzá férni senki se tudna, vagy merészlene. A' reá messziről hullott nyilakat, ha testében megakadtak, ketté törte, hogy karját ne akadályozná a' kardforgatásban. Végre egy horvát zsoldos észrevétlenül a' királynék kocsija alá bujt,

's Garát megkapván lábainál lerántotta. Ekkor a' dühös utonállók reá rohantak, megkötözék, 's a' királynék előtt lefejezék: mások a' királyi kocsikat rablották-ki, 's a' királynékat fogva vitték Horváthi bánhoz. Ezek közül Erzsébet következő éjjel (Turócz szerint) Bossut mellett vízbe fojtatott — más írók szerint pedig későbbben Novigrádon a' tömlőczben halt-meg, 's Jadrában eltemették. Maria elsőbben Krupára, innen Novigrádra vitetett, hol szoros őrizet alatt tartatott.

Zsigmond cseh országban állott fegyvereseivel, midőn hitésének fogságát hirül hozták. Azonnal magyar ország felé indítá tehát hadait, 's már 1387-ki januárban horvát országot elérte. Egyszersmind általvevé a' kormányt; sőt hogy Mariának megszabadítását annál könnyebben eszközölje, a' Magyaroktól neki ajánlott koronát elfogadá, és következő marcziusban Székes Fejérváratt magát megkoronáztatta.

A' királyné, kiszabadítása végett egész ország zsbongásba jött, 's nagy fegyveres sereg gyűlt Zsigmond zászlója mellé, melyet ő dalmát országba vezérle, nehogy onnan a' pártosok Mariát Nápolba hurcolják, mint valóban szándéjkok is volt, és Margitnak, a' megöletett Károly özvegyének, boszú-tárgyul kiszolgáltassák. Már könnyen teljesítik is e' tervet, hacsak a' velencei köztársaság Mariának segedelmére Barbadigo János kapitánt számos hajóval és hadsereggel nem küldi, ki az auranai perjelyt szárazon 's vízen mind addig szorosan ostromlá, míg neki Mariát kiadná. Barbadigo a' királynét azonnal Zengbe vitte, ki neki egy igen drága fegyverköttöt ajándékozott hála jeléül.

Jul. 4-kén a' fejdelemné Zágrábon jött össze Zsigmonddal. Képzeltetni, milly érzékeny viszontlátás lehetett ez, miután Maria, egybekelési boldog óráitól fogva, olly rémitő körülményeken esett keresztül. Képzeltetni, milly boldog pillanat lehetett ez a' hű szerető kedvesekre nézve, miután olly keserű szenvedések után a' nemes keblű Maria kedves férjének keblén biztos menedékre talált!

Visszajötte után magyar országba, Maria egybehívá az ország rendeit, és minden királyi igazát Zsigmondnak adá által, ki nem sokára hozzá kezdett Maria hiveinek jutalmaztatásukhoz, 's a' fő hivtelenek büntetésökhez. Így Kanizsa János, ki a' királynékkal elfogattatván egy évig lánczban sinlett, Győr megyében Barát falut, Oláh Iván Csetény várát és Szlokoch kerületet Zágráb megyében nyere. Gara Miklós, a' megöletett nádornak fíja, nádorrá választatott 's a' t. — Ellenben Horváthi a' bán, és János, valamint Korpáth János kegyetlenül megölettek 's negy részre daraboltattak; Horváthi Pál életben hagyatott, de méltóságát 's javait el-

veszté. Laczk és Simontornyai, Zsigmondhoz korán visszatér-
vén, kegyelmet nyertek. A' többi lázadókat is büntetés érte.

Maria ezután részt nem vön a' kormány ügyeiben. Későbbi törté-
netét csupán ajtatos adakozások, szent egyházak és kolostoroknak, vagy
jutalmi adományok szenvedései társainak, vagy fogsága közben segéd
kezet nyújtóknak számára ékesítik. Mint mondják, a' gyöngyösi kórház
temploma tornyában van egy harang, melyet ő öntetett. Tornán,
Keglevich grófok jószágán, ritka nagyságú kelyhet mutatnak, mely-
lyen olvasható: „Maria, magyar ország királynéja, Lajos leánya.“
Pártfogolá a' tudományokat is. Monacis Lőrincznek, velencei
ügyviselőnek, meghagyá, hogy szenvedéseinek és megszabadításá-
nak történetét írná össze. 'S csak ugyan e' férjfiú irományainak sok
felvilágosítást köszönünk Maria sorsa iránt.

Az élet viharai után gyakran nyílnak még éltünk alkonyán is
némely virágok számunkra: valamint látunk csakugyan a' természet-
ben őszi napok közt is tavaszi virágot mosolygani reánk réteken és
erdőkben. Hihető tehát, hogy Maria még láthatá holta előtt szere-
tett testvérét, a' lengyel királynét, kitől olly hosszas ideig vala el-
választva; mert ennek látogatására Zsigmond elutazván bizonyosan
Maria is használá e' kedvező alkalmat, hogy Hedviget még egyszer
szívéhez szorítsa.

Maria 1395-ki maj. 17-én száraz betegségben halt-meggyermek-
telenül. Szerencsés volt, hogy e' szerint férje későbbi zavaros sorsának
tanúja nem lehetett; mert ugy látszik, hogy Zsigmondot Maria holta
után a' szerencse kerülé, 's a' zivatarok annyira értéke egymást váltva,
hogy uralkodása többé nyugodalmas nem volt. Ingadozó, szerelem-
hajházó, és indulatos természete mellett is, Maria halálát 42 évvel
túl élő férje soha sem gondolkozhatott vissza első hitésére mély illető-
dés nélkül.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Tiflisi fürdők.

Zordon 's meredek hegyek közé vannak ezek rejtve; lépcsőjei
sziklákba vágva, melyeken fellépdgelvén a' fürdendő, az első ajtó-
nál, hol férjfiak fürödnek, egy Tatár fogadja az embert és bevezeti
a' vetkező odorba (grotta), honnan egy másik, félmeztlen Tatár is-
mét másik grottába vezeti, és itt gőzfürdő vétetik; a' harmadik grot-
tába érkezvén különféle mérsékű fürdőre találni, hol szabad a' vá-
lasztás.

Egy pár perczenet mulva jelt ad a' néma Tatár, ki az őt köve-
tőt pamlagra fekteti, 's ezen azt forgatván meggyüri testét, míg iz-
zadásba nem jó. Akkor ismét a' fürdőbe vezeti, egy óranegyed

mulva ismét kihuzza, és előbbi helyére fekteti; szőrös kesztyűt vévén a' testet szagos szappannal megkeni, melyek után a' fürdött lefekszik néhány pint viz fejére öntetik, és harmadszor menvén a' fürdőbe betakartatik, 's lassan gunyájához vezettetik.

Az asszonyok szombaton fürödhetnek, miután hajokat szagos szerrel bekenik, testöket fejérre vagy veresre, körmüket sárgára festik drágapamlagon (sopha) ülve. Összenőtt szemöldök nálok különös szépség.

I N N E P L É S.

Innepiségek és szertartások egy török császári vérből származott herczegfi körülmetélése alkalmával Konstantinápolban. (*Végzet*)

A' Serailban is új multságok kezdettek. Mihelyt az est bekövetkezik, a' kertek átlátszó világosításokkal ékesítették, 's későbbben a' Konstantinápol és Gallipoli mellett fekvő flotta a' tengeren valódi tüzelő táborgyakorlatot tartott, A' szultan, asszonyainak társaságában, nézé ezt a' Serail bástyáján felállított kioskból.

Más nap reggel az említett téren a' multságok megújítottak. A' kezdet dala és játékokkal téteték-meg. A' nagyvezir, hogy fejdelmének világos fogalmat adjon a' keresztények feletti győzedelméről, két várat állíttatott-fel fából, melyeknek egyike Törökökkel, másika keresztényeket ábrázoló fegyverekkel rakaték-meg. Az ütközet elkezdett, mely természetesen a' keresztény vár lerontásával végződött.

A' Kapudan-pasa hasonlót rendezett-el. Cзыprus szigete jelent-meg mester-ségesen fából és táblapapírosból készítve, ugy szinte török hajók kerekeken vonatva, melyek végre a' szigetet bevették; a' keresztény tábornak egy részre lekaszaboltatott, a' másik lánczra fűzetett.

Ezek után Rumelek és Albanok viaskodtak egymással lóháton, dárdákkal; mi néhány lónak életébe került.

Követé ezt a' kocsi pályázás, azután a' Törököknél igen kedvelt dzserri-vetés. Végre ijászok jöttek, kik valóban nagy távolságból lövének az almába.

Az e' napi innepiségek azzal fejeztettek-be, hogy a' szultan egész kíséretével a' drinápoli kapuhoz ment, 's ott 4000 juhot és ökröt áldoztatott-fel. Azután az ökrök iszonyú nagy nyársokra huzattak; az ökörbe egy juhot, ebbe egy tyukot, ebbe pedig egy tojást tettek. Miután mind ez megsüttetett, oda adták a' népnek elemésztésre.

Következő nap a' téren különféle alakosok és mesterkélők jelentek-meg. Egyike ezeknek egy mezitelen gyermeket övedzett körül harmincz vastag kígyóval, 's ugy tette valamelly hordóba, és még is épen vette-ki belőle. Azután egy élő gyermeket fektettek a' sirba, földdel befedék, 's kis idő mulva azt is épen vevék-ki. Egy másik alakos mezitelen háttal feküdt több kard-élre; hasára valamelly nehéz üllő tétetett, 's azon többen forró vasat vertek hidegre. Ugyan ez fogai közé egy patkót vett, 's kezével egyik végét leszakasztá, nyelvét és arcját tüzes vassal kené meg. — Egy másik valamelly nagy követ veretett szét fején, 's mezitláb ment-el hegyes késeken a' nélkül, hogy magát megsebesíttette volna.

Két elefant is jelent-meg a' téren, és egy teveszarvas (giraffe). Az egyik elefant hat katonával megrakott tornyot vitt hátán; a' másik több mesterséget csinált.

A' császári vívók és birkozók egészen meztelen viaskodtak, testöket olajjal megkenvén. Mondják, hogy e' férjfiak egészen elvonatkoznak a' más nemmel éléstől; mert azt tartják, hogy ez által testök erejét sokkal tovább tartják-fen. Igen sok erőt és ügyességet fejtenek-ki.

Este több tűzi játék végzé az innepet. Ennek végével azok tartoznak magukat bejelenteni, kik más hitre kívannak átlépni. Akkoriban négy ezer Görög-nél több jelent meg e' célra, kik a' nagyur előtt leborultak, sípkájokat földre vetvén megtiprák annak jeléül, hogy vallásukkal is úgy tesznek. A' Mufti ezután parancsolá, hogy jobb kezöknek mutató ujját emeljék-fel annak bizony-ságára, hogy egy Istent hisznek. Ekkor mindnyájoknak ezt kelle kiáltaniok: „Allah il Allah, ü Muhamed resül illah!“ (Az Isten Isten, és Muhamed az ő profétája). Innét különös pavillonokba vitettek, hol körülmetélék őket.

Ha ez mind megtörtént, a' herczegfi apjának szobájába vitetik, hol az ország nagyai jelen vannak. Ott egyik előkelő eunuch végbe viszi rajta a' körül-metélést. Ha meggyógyult, egy pár nap mulva elmegy az anyjához bucsúzni, mivel ezután a' haremből egészen kizáratik.

A' Sultane-Hakesi 's a' többi előkelő asszonyság a' szultanfit elhalmozzák ajándékaikkal, 's ezt az udvar és ország minden tisztjei is kötelesek tenni. A' szultan most kirendeli neki lakását, tanitót ad melléje, 's több eunuchot szolgálatra, és egy magos rangú herét kormányzóul, ki jövendőre a' szultanfinak minden lépéséről felelettel tartozik.

P E S T I V I Z S G Á L Ó.

Bolti szép czimerképek Pesten. Több izben emlékeztek már e' lapok Pest szépe és kereskedő boltjainak mindig nevedő csínossággal ékesítése felől. — A' Regélő 35-dik számában említettük azon szép kocsiboltot (kocsi-raktárt), melyet Kölbér Jakab kocsi-gyártó ur ujan épült házában a' hatvani kapunál nem régiben különös csínossággal készítve nyitott-meg. Ennek pótlékaul említjük még, hogy ezen boltja fölé most egy érdekes czimerképet is tétetett „hatvani kapunál“ felirással, mellyen a' hajdani hatvani kaput (melly, ha jól emlékezünk, e' század második évtizedének vége felé rontatott-le, 's utó-só volt a' hajdan fallal kerített Pest városának mind addig fennállott kapui kö-zül) éppen úgy, mint az lebontatása pillanatáig állott volt, ábrázoltatik, midőn éppen a' primás-herczegnek négy lovas szürkétől vont hintója egy másik két lovas hintóval vágat keresztül a' kapun, 's a' régi öltözetű pesti lakosok őt tisztelettel idvezlik. E' szép képnek festője Warschag pesti festész ur, ki már több hason nemű festvényekkel ismerteté velünk jeles művészi tehetségeit. Ő készíté kevéssel ez előtt a' „magyar magnás“ csinos bolti czimerképet is, melly a' váci utsalja észak-nyugoti szegletén özvegy Wilfingerne pipa- és dohány-áros boltja előtt diszlik, és akármelly szobának ékesítéseül is szolgálhatna.

Hasonló gyönyörű czimerkép tétetett nem régiben ugyan a' váci utsalja közepén, a' Steinbach házban levő Alter Antal urnak „Zsófia főherczegnéhez“ czimzett szövetáros boltja elejébe. E' kép Zsófia cs. kir. főherczegnét élelnagyságban, ékszerrel diszített pusztá fővel, fehér atlasz alruhát fedező zöld bárson tuszalyas felruhában, arany himzésekkal, a' nyak körül gyöngyfüzérrel, kezein

gyöngy-karpereczekkel, fején himzett fátyollal ábrázolja. A' fenékszínen Bécs városa látszik. E' pompás festvényt, mely képgalleriába is illenék, Mayer János bécsi festő készíté, ki ott több illy remekkel diszesíté már a' legeke-sebb boltokat. Mind ezen szép képek illő méltánylást és érdeket gerjesztének az azokat naponként számosan nézegető közönségben, 's kiki dicsérve emlegeti mind a' jeles művészek teremtő ecsetjét, mind a' tulajdonosoknak illy drága ékesítvényekre tett tetemes áldozatjaikat.

KÜLÖNFÉLE.

Óriási talp. Andernachnál a' Rajnán, egy kívándorlókkal megterhelt talpot (tutajt) láttak nem régiben, mellynek nagysága minden eddig látott illy vízi építményt felül haladott. Gondoljon az ember magának egy 900 láb hosszú és 200 láb széles mozgékony szigetet, mellyen egy fából készített falu van építve, 's egyetlen egy hajósnak okos kormányával vezéreltetik. Legénység és utazók mindössze 900-an voltak, 's ezen kívül számos szarvas marha és juh, valamint az utazók számára egy nagy mészárszék. Az Andernach és Dordrecht közötti úton rajta 50.000 font kenyér, 20.000 font hús, 15.000 font sajt, 1500 font írósvaj, és 700 hordó ser fogyott-el.

EMLEKMONDÁS.

Mennyi ház, annyi szokás.

Az ember a' hány, annyiféle

'S változhatatlán főbb vonásiban.

Ki gondja mind azt egy kaptára vonni?

Bárányt, oroszlánt egy rekeszbe zárni;

'S ki gondja minden agynak tetszeni?

BERZSENYI után K. H. K. I.

Gyűlölség. Ki egykor szívünkhez tartozott, nagyobb erőszakkal szakadoznak-el kötelekái attól: de ha elszakadoztak egyszer, rendesen dupla erővel áll a' gyűlölség iránta elő.

FÁY után Barthi.

Gnomák. A' szépség virághoz hasonlít. Csudáljuk, 's tovább megyünk szebbeket keresni.

Ki maga mellett nagyot nem tűrhet — kicsiny. A' föld üres, ha hegyeket, folyókat, 's városokat nem képzelünk bele: de itt ott egy valakit képzelni, ki velünk egyet ért, 's kivel némán is társalkodunk, ez teszi a' földet paradicsommá.

K. S.

Hasonszórejtvény.

Sok dolga van velem mérnöknek, művésznek,

Ugy szintén dolgozó számos kézművesnek.

'S bár magának is van, nem elégszik ezzel,

Inkább csak méreget a' mesterességgel.

Szépemen, ha kicsiny, kétszerite szeretem,

Tánczban és járásban kéjjel szemlélgetem.

Olvas visszajáról, 's vigalmat jelentek,

Vagy az ó világból egy bálványt emledek.

CSERMÁK JÁNOS.

Előbbi rejtvény: 1) A' harang. — 2) Az esőcsepp. — 3) A' tükör. —

4) Egy szekér sarjú.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.